Anul XII — Sibiiu, Mercuri 1/13 Noemvrie 1895 — Nr. 244

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În România:
la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refusă. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Israil în minister.

(*a*) Tot mai departe ajungem cu neasămănatul „liberalism“ al domnilor dela Budapesta. Deocamdată am ajuns acolo, că atotputernica jidovime, fără de care de mult nu se mai poate guverna „fericita“ Ungarie, să-'și aibă în fine representantul seu oficial între membrii guvernului. Noul ministru de agricultură, Ignatz Darányi este Ovreu de naștere.

Bruscă metamorfosă! După odrasla aristocrației înalte, după avutul grand seignèur, contele Andor Festetich, se așează simpaticul Náczi în același fotoliu de catifea.

Un eveniment acesta, care trebue remarcat cu deosebită atenție. El ilustrează cum nu se poate mai bine stările de lucruri din statul St. Stefan.

Regatul ungar mai este supranumit și regatnl Marian, pentru-că Sta Vergură Maria este patroana lui între Sfinți. Regele Ungariei poartă, singur între suveranii Europei, atributul de Rege Apostolic. Va să zică nota creștinească este una dintre cele mai vechi și mai puternice tradiții, care totdeauna a fost păzită cu scumpătate de factorii conducători ai țerii.

Dar' ce să-'i faci „liberalismului“! Capitalul ovreesc și „opinia publică“ regulată de organele domnilor Haas et Deutsch sûnt mai puternice decât toate tradițiile, și în consecuență a fost timpul suprem ca Israil să-'și aibă titularul seu în minister.

Asta e una la mână. A doua este și mai fină. Cu tot „liberalismul“ oficial vieața noastră publică este cea mai aristocratică. Nicăiri ca la noi înaltele funcțiuni ale statului nu sûnt atât de mult reservate membrilor aristocrației, nicăiri nu găsești atâția ministri cu embleme feudale, nicăiri coroana de conte sau baron nu cualifică mai mult pentru mandatele de deputat, posturile de comiți-supremi etc., ca să nu mai amintim, că prima cameră a parlamentului se numește Casa Magnaților, în care majoritatea membrilor întră pe basa dreptului de naștere nobilitară. Care va să zică, sûntem nu numai un regat creștin, dar' în același timp și un regat aristocratic.

Și cu toate acestea, perciunatul Náczi succedează nobilului conte Andor Festetich.

Din partea noastră n'avem nimic în contră. N'avem nici un cuvênt ca să ne entusiasmăm mai mult de ceata aristocratică decât de cea ovreească. Ne punem însă în posiția celei dintâiu și ne dăm seama cât de teribilă trebue să-'i pară aceasta *mutatio rerum*. Ear' noi tragem numai o singură conclusie din această parte a chestiei: Vedem adecă cu durere cum se ating extremele. Într'un capăt al falangei împopoțată în fruntea țerii stă aristocratul fudul și cheltuitor, ear' în cealaltă Ovreul speculant. Aceste două coterii lacome își dau mâna pe deasupra popoarelor productive și sûnt pe cale de a se face tot o apă, cea dintâiu scăpătând mereu și cealaltă întărindu-se din zi în zi. Deja nu-'ți mai poți imagina aristocrat, fără de a te gândì și la Ovreul ce stă la spatele lui și-'l scoate, astăzi din moșie, mâne din deputății și poimâne din minister...

Chestia mai are însă și alte două fețe. Țerile coroanei ungare sûnt țeri agricole. Țerănimea dela plug este cel dintâiu și cel mai important între factorii susțiitori ai statului. De altă parte elementul ovreesc numai cu munca pământului nu se îndeletnicește. Este prin urmare cel puțin straniu, că acest element a isbutit să se vîre în fruntea tocmai a ministerului de agricultură, să dirigeze acea parte a activității publice, de care sûnt legate interesele de vieață a clasei sociale celei mai importante și cele dintâiu și mai abundante isvoare de bogăție ale statului. Și apoi să te miri, că socialismul agrar progresează! Când representantul elementului eminamente exploatator ajunge să dirigeze interesele elementului eminamente productiv.

Din acest punct de vedere primul ministru unguresc Ovreu, pentru-că este Ovreu și pentru-că este ministru de agricultură, trebue să ne umple și pe noi Românii de serioase îngrijiri.

Venim acum la fața cea mai importantă a chestiei. Domnul Ignatz Darányi nu este numai Ovreu, ci în același timp *in politicis* și slugă plecată a clicei tiszaiste. Probabil, că această calitate 'i-a ajutat chiar mai mult la escaladarea puterii decât calitatea de Ovreu. Când zicem clica tiszaistă înțelegem o coterie politică, care dela 1875 încoace, sub toate guvernele, este totdeauna guvernamentală, dar' în același timp totdeauna cu un foarte pronunțat accent de kossuthism. Pe ea o găsim vîrîtă în toate afacerile cele mai dificile, și cu deosebire în cele mai bănoase ale statului, căci de aceea este guvernamentală, dar' ea se gerează la toate ocasiile de „voința națiunii“, când sûnt dificultăți cu Coroana și când sûnt de stors concesiuni pe seama maghiarismului.

Un tip din cele mai repulsive al clicei tiszaiste este domnul Ignatz Darányi. Ne aducem aminte de cele petrecute în primăvara anului 1894, când cu prima demisie a cabinetului Wekerle. Se știe, că atunci clubul liberal a luat o atitudine față cu Coroana, pentru care terminul de lipsă de respect este dulce de tot. Wekerle demisionase și contele Khuen-Héderváry era să-'i iee locul din încrederea Monarchului. Dar' intrigile clicei tiszaiste au zădărnicit această preaînaltă intenție, punênd canalia stradelor să demonstreze și pe clubul liberal să facă o enunciație, care a impus Coroanei din nou pe odioșii Wekerle—Szilágyi. Ei bine, interpretul acestei enunciațiuni, și încă interpret foarte obraznic, a fost domnul Ignatz Darányi.

Nu e vorbă, mai târziu obrăznicia a fost retractată, și după aceea domnii Wekerle—Szilágyi tot au trebuit să plece, dar' găsim că cu toate acestea este a doua lipsă de respect din partea liberalilor, că au propus pe dl Ignatz Darányi, ca consilier al Maiestății Sale.

Eată dar', că această remaniare ministerială, deși se zice, că este numai provisorie, și deși presa guvernamentală o presentă ca foarte inofensivă, își are chițibușurile ei și ne presentă mai multe laturi foarte semnificative. Cu atât mai semnificative, după-ce simultan cu acest eveniment, Viena, metropola imperiului austriac, 'și-a ales primar pe șeful antisemit.

Acolo Lueger, la noi Darányi: eată situația.

Școala confesională. Cuvêntării lui Szapáry, din care am extras ieri părțile ce ne priviau, nu 'i-s'a dat un răspuns presidial, cum se aștepta. Bánffy a lăsat lui Perczel răspunsnl, Perczel a și răspuns la ambele chestiuni puse de Szapáry, relative la consecuențele politicei bisericești.

El este clement *de silă*, căci, s'a întrebat el, de unde am lua noi banii pentru susținerea școalei confesionale? De 'i-ar avè, altfel ar fi sunat probabil răspunsul. Nu face ce nu poate să facă. Aceasta nu a fost o declarație principială, cum o cerem și noi, cum a cerut-o și Szapáry, ci un răspuns de oportunitate neobligativă pentru alte vremi mai bune, pentru alt ministru. Cât despre secularisarea averii bisericilor, Perczel nu va urma amenințările făcute odată de ministrul Szilágyi, poate și din motivul, spus de el, că în „chestia întroducerii legilor noue în special cea mai mare parte a episcopatului catolic se ține pe un punct de vedere laudabil și vrednic de recunoștință“.

El a zis textual:

„— Azi nu există nimeni, care ar voì să aducă ori să inițieze noue proiecte politice-bisericești. Și pot zice că-i cel mai hotărît punct de vedere al guvernului, că nici din incidentul venirii lui la putere, nici azi el nu s'a apropiat de ideea secularisării bunurilor bisericești. Dar' tot așa pot declara, că secularisarea școalelor confesionale încă nu-i în programul ministerului, și anume, *abstrăgênd dela alte cause importante, deja pentru motivul, că guvernul nu ar ști de unde să 'și iee milioanele necesare pentru aceasta.*“

Aceasta este declarațiunea ministerului, ale cărui tendențe le-au văzut în aceste zile atacând școalele grănițeresti. Cine astfel de lucruri vede, nu-'și poate perde temerile sale, deși, momentan se poate liniști. Ca să fii liniștit pentru totdeauna, ar trebuì să știi, că nici-odată Ungaria nu va dispune de „milioanele necesare“, pe care azi guvernul nu le are și atunci ar trebuì, dacă dorești să-'ți fie salvată cultura națională, să dorești ca *rău* să-'i meargă Ungariei în chestiile financiare! Răul acesta 'l-am simți însă și noi.

Din discuția asupra budgetului.

În discuția asupra budgetului chestia națională și dinastică urmărește pe oratori consecuent

„Naționalitățile“, a zis Helfy, „vreau să-'l lingușească numai pe Împăratul Austriei și acestuia 'i-să pleacă chiar și atunci, că el este opus Regelui maghiar.“

Molnár (independentist), a zis, că „nu am reușit, ca statul maghiar să fie consolidat. Să sperăm că întêmplările din Agram au deschis națiunii ochii.“

Perczel a zis: „O problemă este liniștirea celor-ce sûnt ținuți în agitație prin agitatori. În această privință regulatorul (!) meu și al guvernului este legea de naționalități. *Legea aceasta — și aici exprim părerea mea proprie — nu-i cea mai bună lege și dacă eu aș trebuì să o fac azi, mărturisesc că altfel aș face-o. De altă parte ar fi cea mai periculoasă greșeală politică*, dacă *cineva ar voì să o revisuească, să o schimbe, să o modifice.*“

Spunênd că aceasta va fi, ca și până acum, proba de bunăvoință și echitate a guvernelor, continuă:

„Aceasta o dovedește legea făcută de noi și aplicarea ei (!) de până acum. Și în vreme ce eu țin că sincer (!) țeara a procedat așa, doresc ca legislațiunea să urmeze și mai departe tot același drum; dar' nu putem uita că sûnt limite, pe care a le trece ar fi o crimă în contra noastră și a propriei noastre existențe. Acesta-'i programul pe care guvernul îl execută, de care el nu vorbește numai. Vă rog a gândì numai la istoria jumătății de an din urmă și onorata casă se va convinge că și prin fapte îl urmăm.“ (Prea multe.. fapte chiar! *R. „Tr.“*).

Makfalalvay (apponyist) a exprimat temerea că mergênd ca până acum și avênd în frunte oameni ca acum, ușor ne-am putè trezi cu o nouă diplomă de Octomvrie ca la 1860. Cât ar perde Maghiarii în acest cas, nu-'i necesar a mai spune!

Diploma din Octomvrie este scoasă deci ca un fel de ciuhă pentru guvern din partea opoziției.

*

Bietul Ardeal!

„Și dacă cercetăm“, spunea Perczel, în ce constă semnul caracteristic al schimbării situației....

Ugron: În drumurile de fer vicinale!

Perczel: Și în Ardeal sûnt destule de acestea!

Vorba era de contribuirile comitatelor și comunelor la facerea lor. Szapáry criticase modul cum acestora li-se pun în cârcă prea mari greutăți cu drumurile de fer vicinale. Perczel constată, că legea relativă la ele nu se aplică cum ar trebuì, și spune că el examinează strict și obiectiv contribuirile comitatelor și comunelor.

*

Despre reforma administrației, Perczel a pus că în Apr. viitor va publica proiectele, pentru-ca ele să fie discutate. În cameră el ar voì să fie discutat mai întâiu proiectul relativ la administrațiunea comitatelor; apoi a orașelor cu magistrate regulate; apoi a comunelor; și apoi proiectul procedurii disciplinare.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Magazinul Barbuni.

— Roman. —

De

André Theuriet.

Tradus de I. E. Prodan.

(Urmare).

III.

După câteva zile, sosindu-le mobilierul, doamna de Coulanies și fiica sa se instalară în locuința, pe care Germanin o închiriase pe seama lor în strada Saules. Arangiamentul nouei lor locuințe le costă o săptămână întreagă și avù darul de a displăcè d-șoarei Lenette.

Salonul mai ales, încărcat cu toate rămășițele din vechiul lux al văduvei, scandalisă tare mult pe bătrâna domnișoară, care nu admitea ca cineva să-'și permită a avè atâtea secături netrebnice, când duce lipsă.

Obiectele de lux împrăștiate pe etagere, ripsul vênăt spălăcit al fotoliilor, tapetele întinse pe parchet, mobilele pentru flori ornate cu flori naturale: toate loviau în principiile ei de economie domestică. Era mai ales un mic policandru de fabricațiune modernă, cu cercei tremurători, terminați într'un clopoțel de cristal, de care domnișoara Lenette își lovia totdeauna capul; acest clopoțel întarita cu deosebire nervii bunei dame și atrăgea aspre observațiuni celor două parisiene.

La început, domnișoara Lenette își crezuse de datorință de a da sfaturi practice rudelor sale, și chiar de a critica cu blândețe modul lor de viețuire. Voise a le face să înțeleagă, că în loc de a se scula dimineața între zece și unsprezece ore, ar face mai bine dacă s'ar duce însăși în tîrg; își permise a critica acele ore lungi, petrecute cântând la piano, cetind jurnale de modă sau confecționând nefolositoare fâșii de tapetărie; voise să le introducă în detailurile facerii leșiei de două ori pe an, așa precum se practică în provincie și să le învețe rețele pentru fabricarea conservelor. Dar' sfaturile ei fură primite cu răceală, une-ori chiar cu gesturi de impacienței rău ascunsă și, fiindcă mătușa Lenette din parte-'i nu prea era răbdurie, se decise a se abtinè de a arăta nepoatelor sale un interes, din care ele păreau a nu-'și face mult.

— A strica orzul pe gâște, — zise domnișoara Lenette într'o seară lui Hiacint, se potrivește chiar la ele, și mai mult n'o să mă mai prindă nimenea, ca să mă amestec în afacerile altora... Ceea-ce văd și aud la verișoarele tale, face să-'mi fearbă sângele: fata e rău crescută, mama n'are creeri, și menagiul lor e ținut în contra bunului simț.

În faptă, relațiunile între cele două familii deveniră pe încetul destul de rare; ajunseră a nu se mai vedè decât din când în când și și atunci în visite de ceremonie. Plecarea domnișoarei Lenette la moșia ei din Rembercourt se termină cu desfacerea legăturilor care nu fuseseră nici-odată destul de solid strînse și, înainte de sfîrșitul întâiului an de petrecere în Villotte, doamna de Coulaines, deșteptată din ilusiunile ce 'și-le făcuse în privința bunei dispositiuni a consângenilor sei din provincie, îi părea deja rău de ideea ce o avuse de a se exila în această gaură de mic oraș.

Mama și fiica se plictisaiu tare în această țeară lăpădată, unde duceau lipsă de distracțiuni, și unde n'aveau nici o relațiune plăcută. Zilele li-se păreau peste măsură de lungi, de năcaz, ajunseră ca să imiteze pe burgezii din Villotte, și a se culca după trasul clopotului la nouă ore seara.

Răul cel mai mare era, că prezicerile domnișoarei Lenette se împliniau, și că cele două femei, incapabile de a-'și regula cheltuelile, nu isbutiau nici-odată a eșì din încurcătură. Aveau deja datorii strigătoare în mahala și, lipsa o împinse pe doamna de Coulaines de a primì o propunere, pe care la început o respinse cu dispreț, când mătușa sa 'i-o transmise: se resignà a solicita protecțiunea lui Delfin Nivard, pentru a obținè copii de cataloage la contribuțiunile directe. Acesta, în sfîrșit, nu aștepta să fie rugat, și puse o grabă și un zel excepțional, ca să obligе pe văduva.

— Oh așa, zicea Germanin uimit, ele au aruncat dar' sorți asupra lui Nivard? Ce interes poate să aibă acest diavol de om ca să fie plăcut?

Germanin nu trbuia să întârzie ca să fie fixat. Într'o zi, când lucra în magazin singur cu Hiacint, văzură întrând pe șeful de biurou, care ducea cu plăcere conversațiunea asupra doamnei de Coulaines și a fiicei sale, și după-ce se exprimă cu compătimire asupra stării lor precare, insinuă, că văduva ar trebuì să se gândească a-'și mărita fiica.

— Unde voești să ajungi cu aceasta? îl întrebă Germanin cu bruscheță. Ai vre-un ginere să-'i propui?

— Poate că da, răspunse îm mod misterios birocratul cu un suris, care îi încreți pelea feței sale sarbede.

— Aș! aș! bombănì Germanin cu un ton puțin entusiast, cine e dar' graurul, care 'și-a pus în cap să-'și iee de soție o fată fără zestre?

— Acela nu e un graur, replică cu seriositate Nivard, ci un om matur și oferind garanții serioase.

— Numele lui?

— Dumnezeul meu, acela sûnt eu.

— D-ta, Nivard?

Hiacint, în încremenirea lui, lăsà să-'i cază o pată pe cartea lui cea mare și Germanin pufnì într'un hohot de rîs, care făcù să tremure ferestrile.

— Da, eu, răspunse celalalt nedumerit, ce-i aici așa de rîs?

— Dle Nivard, exclamà Germanin, ai văzut bine pe verișoara mea?

— De sigur.

— Știi că ea e de optsprezece ani, că e în vigoarea vieții, că e frumoasă ca o floare, și sglobiă ca o tinără căprioară?

— Ei bine! și apoi?...

— Și apoi?... Căutatu-te-ai d-ta vre-odată în oglindă?

Germanin îl apucà dintr'odată de brat și-'l făcù să se întoarcă înaintea oglinzii din birou, unde Nivard spăriat își văzù deodată reflectându-se peruca, pleoapele fără gene, fața sarbădă și nasul înflăcărat.

— Privește-te în ea îndeajuns, continuà în mod brutal Germanin și, întreabă-te dacă ești plăcutul de care să se intereseze o fată ca Laurența?... Dar', nefericitule, chiar și numai gândindu-te la ea, ar trebuì să facă să 'ți-se ridice toți perii perucei!

— De! de! Germanin, bâlbăì Nivard, care-'și mușca buzele subțiri și se silia a se elibera din brațele lui Lafrogne cel mai tinăr, nu te obosì în chipul acesta... Văd îndeajuns, că n'am să socotesc la d-ta și, că d-ta refuzi de a-'mi sta într'ajutor.

— Nu numai că-'ți refuz, dar' îți promit de a-'ți sta în cale din toată puterea mea. M'aș căì toată vieața de a fi dat mână de ajutor la o asemenea nebunie!

Conversațiunea începea să devină înverșunată, când Hiacint aflà momentul de a întrevenì. El făcù înțelepțește pe fratele seu să observe, că singură doamna de Coulaines ar avè dreptul să examineze cererea lui Delfin Nivard, și că ea ar putè să reproșeze consângenilor sei, fiindcă nu 'i-au împărtășit-o deloc. Cu o vorbă, Hiacint liniștì pe șeful de birou, promițându-'i, că de seară se va duce însuși la verișoarele sale și că-'i va raporta răspunsul lor. (Va urma.)

Din Budapesta.

— Scrisoarea corespondentului nostru. —

Budapesta, 10 Nov. n.

Lueger şi Maghiarii. — Prietenii dlui Lueger între — Maghiari. — Antisemitismul la universitatea din Buda-Pesta şi revanche-ul — Jidanilor. — Studenţii români dojeniţi de rectorul universităţii. — Svon despre crisă. — Déroute. — Supěrarea patrioţilor.

Ştirile telegrafice cari mai întâiu a vestit neaprobarea alegerii de primar a dlui Dr. Lueger, au stîrnit o nespusă bucurie în ceata israeliţilor patriotici.

„*Magyarország*" a fost prima foaie, care a fericit neamul lui Iacob cu „înveselitoarea ştire", preamărind înţelepciunea guvernului de dincolo de Leitha, care a recomandat Maiestăţii Sale neaprobarea domnului Dr. Lueger.

În ziua următoare au publicat depeşile şi foile celelalte şi—după o comună înţelegere făcută în orele de noapte — fără mult alaiu şi tăinuind vědit bucuria ce le-a cuprins inimile lor.

E de prisos sě căutăm explicarea acestei manevre. Ea se demască în deajuns prin comunicatele aproape identice din *foile guvernamentale*, care accentuează fără motiv şi cu deosebită ponderositate protestul guvernului faţă cu pretinsa „acusă" a antisemiţilor din Austria, că guvernul din Ungaria ar avè fie cât de mică parte în neaprobarea dlui Lueger.

Că n'o fi avênd o credem, dar' că nu degeaba o spune aceasta presa guvernamentală o — ştim.

Ca reclama ce astfel îşi face guvernul şi fie cât mai mare, 'l-a pus la cale pe Pázmándy sě interpeleze în afacerea Lueger, cerênd seamă guvernului ce e adevěr în acusa antisemiţilor. Pázmándy va interpela mâne.

*

De altfel dl Lueger are fericirea ori nefericirea cine ar putè sě ştie — de a numěra între prietenii sei şi o parte din tinerimea — maghiară! Cel puţin aceasta o dovedeşte împregiurarea, că în numele unei fracţiuni a tinerimii universitare maghiare, dl Lueger a fost călduros felicitat cu prilegiul alegerii sale de primar, ca luptător desinteresat în contra falsului liberalism jidovesc.

Aşa se vede, că mândria câtorva neaoşi Maghiari s'a îndestulit deja cu liberalismul propagat cu obrăznicie de urmaşii lui Moise... Numai cât e deja cam târzior...

*

Din incidentul amintit mai sus, foile jidano-liberale au început o campanie straşnică în contra „universitarilor antisemiţi", învinuind pe oficialii societăţii universitare, cu „nepatriotism", în vreme-ce după zisa lor ei sûnt propagatorii exclusivismului unguresc şi gonitorii Jidanilor.

Trécênd astfel causa pe terenul publicisticei, Jidanii au cerut ca în şedinţa comitetului sě se desbată chestia, unde se pronunţe comitetul societăţii, deoare-ce statutele opresc politisarea membrilor, ear' felicitarea lui Lueger este un act politic...

În sedinţa comitetului presidentul Komlossy Arthur a declarat că comitetul ca atare n'a intreprins actul atribuit lui şi comitetul, earăşi „ca atare", se ţine departe de ori-ce acţiune politică.

Natural, că pe Jidani aceasta nu 'i-a mulţumit căci rémâne totuşi presupunerea, că membrii singuratici din comitetul societăţii au intreprins, — deşi nu ca comitet — acţiunile antisemite. Frecarea s'a continuat deci şi a avut de resultat întărirea — antisemitismului şi câteva provocări. Eroul Jidanilor Schulhof a provocat pe mai mulţi inşi dintre cari cu primul s'a bătut alaltăieri.

Cu ceilalţi cu greu se va mai putè căci contrarul seu, un antisemit, cu numele Baross 'l-a rănit aşa de greu, că chiar şi dacă în urma rănii nu va fi nici o complicaţie — totuşi va trebuì în cel mai norocos cas sě păzească patul cel puţin o lună. Jidanii desconsideraţi continuă agitarea în presa jidănească, şi în conciliabulele private ţinute, mai ales în „Caffe Central", avênd o singură armă: că studenţii maghiari au salutat în Lueger pe cel mai pronunţat inimic al Ungurilor!

Ce vor face nu se ştie încă, dar' presa jidovească spune, că „universitarii jidani se pregătesc la serioasă acţiune"...

Una dintre aceste acţiuni a fost intervenţia la rectorul universităţii şi la ministrul Wlasich, căror le-au cerut „scutirea" în faţa antisemiţilor.

*

Probabil, că tot la intervenţia Jidanilor ori cel puţin la alarma dată de presa jidană-maghiară şi în primul rînd de „Magyar Hirlap" rectorul universităţii 'l-a chemat la sine pe unul dintre studenţii români, întrebându-'l despre caracterul convenirii studenţilor români, slovaci şi sêrbi când cu înfrăţirea. După deslușirea dată rectorului, acesta s'a îndestulit de astă-dată numai cu o simplă oprelişte de a face — politică. Va sě zică numai o mică dojană, indispensabilă însě pentru fericirea ţerii...

*

Parlamentul maghiar, acest teatru susţinut de noi toţi cu atâtea cheltueli şi unde se joacă aşa fără de genă şi cu atâta cinism, tragicomedia vieţii noastre de stat, — a fost dela redeschiderea de toamnă petrecut cu multă atenţie. S'au îngrijit, — când oposiţia, când guvernul — de un repertoar cât se poate de abundant şi variat din cele mai hazlii representaţii.

După turbatele scene când cu satisfacţia „naţiunii vătěmate" la Zagreb, au urmat scenele când comice când tragice din incidentul discuţiilor budgetare. Cea din urmă şedinţă a parlamentului a avut parte din ambele, în urma căreia guvernul ajuns în penibilă situaţie era la marginea — prăvălirii. Dar' sě vi-le povestesc:

Polonyi îl interpelează pe ministru-presedent, pe cel de justiţie şi cel de interne, în causa excepţionalei ordinaţiuni ministeriale dată de ministrul comun de rěsbel în causele cununiilor oficerilor. În locul interpelaţilor vorbeşte — Fehérváry, susţinênd că se ţine de resulttaul lui.

Oposiţia basându-se pe regulament îi pune stavilă. Se nasc scene turbulente. Iritaţie generală, sgomot teribil, potop de strigăte. Urmează Bánffy şi declară spusele lui Fehérváry de ale sale şi de ale întregului cabinet — cu desěvîrşire solidar, „*a supra cărora cabinetul a luat hotărîre în comun*". În momentul acela întră Erdélyi şi nefiind exact informat despre cele întêmplate, pronunţă, că va da un rěspuns separat, „*în vreme-ce consiliul ministerial n'a tratat încă afacerea*".

Un potop de hohote şi aprobări clare şi viforoase 'i-a urmat din partea oposiţiei. El rěmâne atins şi nu înţelege rostul unei aprobări aşa de vii şi generale din băncile oposiţiei...

Bánffy, ca lovit de damblaua priveşte la el mirat, în sinul mamelucilor surprindere şi nimeni nu-'şi poate explica motivul acestei desavuări atât de evidente, a ministrului-presedent făcută de un membru al — „cabinetului solidar".

„Magyarország" a şi scris imediat, în numěrul ce a apărut cu câteva ore după terminarea şedinţei, — că, după scena de astăzi — crisa, cel puţin părţială este inevitabilă.

Bánffy însě, care 'şi-a pus de gând sě presideze el caraghioslicurile dela primăvară, a ţinut imediat sě apară explicările „regretabilei neînţelegeri" isvorîtă din „neinformarea" ministrului Erdélyi, despre care reptilele guvernamentale afirmă că este pe deplin solidar cu întreg cabinetul şi astfel „afacerea se aplanează prin o lămurire a lui Erdélyi ce se va da în şedinţa de Luni"...

*

Foile maghiare înregistrează din nou o desconsiderare a „capitalei reşedinţă", şi se tânguesc amar.

Un inginer care a zidit „hala de mărfuri" din Budapesta a fost trimis în străinătate la studiu, înzestrat din partea „*fö-és székváros*"-ului cu mai multe recomandaţii. Inginerul Cigler basat pe aceste „recomandaţii" a cerut voe sě studieze „*Halle Centrale*" din Paris.

A fost însě — respins...

Înţelegênd acestea patrioţii, 'l-au pus pe „ministrul externelor a Ungariei indepentente", pe dl Pázmándy sě intervină. Dl Pázmándy a satisfăcut — telegrafic. Resultatul îl aşteaptă cu sete.

Daelius.

Lupta în comitate.

Alegerile în comitatul Aradului.

După-cum am anunţat prin depeşa de Vineri, alegerile de membri în congregaţiunea comitatensă s'au sfîrşit cu învingerea partidului naţional.

Nu era cu putinţă, ca în faţa sistemului de corupţiune şi terorism exercitat de organele administrative, partidul sě ocupe astădată toate posiţiile. Dar' că membrii sei de frunte, ca Mangra, Veliciu, Aurel Suciu, Dr. Stefan Pop, Romul Ciorogariu, Dr. George Pop, sûnt aleşi în câte douě locuri, în contra celor mai straşnice presiuni şi ordinaţiuni, aceasta este mai mult ca învingere, este înfrângerea şovinismului şi umilirea representanţilor sei.

Ţipetul de durere şi desperarea ce 'i-au cuprins pe deţinětorii puterii în comitatul Aradului pentru învingerea partidului naţional, îşi află expresiunea în ieremiada perciunatului dela „Arad és Vidéke", care scrie sub titlul „Memorandiştii în congregaţie", un turbat articol, înjurând pe fruntaşii noştri naţionalişti şi ocărând şi pe fişpan, care a lăsat sě se întêmple asemenea ruşine: sě se aleagă Mangra, Suciu, Veliciu, Ciorogar, St. Pop şi alţi Români.

Numitul ziar regretă, că nu mai trăeşte vestitul paşă Tabajdy, „care a fost şi destul de tare şi destul de patriot sě înfrâne pe agitatorii valahi". Regretăm şi noi că a murit: pentru-că trăind şi vězênd cum se deşteaptă Românii, pe cari îi despreţuia, ar trebuì sě crepe de năcaz.

*

Alegeri în Sacul.

Alegerea membrilor comitatensi din Sacul, centrul cercului nostru Timiş, unde erau a se alege 3 membri, s'a sěvîrşit nu cu o învingere a naţionaliştilor ca la Maidan, ci cu înfrângere ca la Gavosdia, alegêndu-se solgăbirěul din Sacul, Huszarék, notarul din Şdiora, Pestean, şi notarul din Valeaboul, Doboşan. Se înţelege era ca la Gavosdia, fără contracandidaţi. De ce ruşine sě ne fie! Conducětori naţionalişti ca învěţătorul Popovics din Şdiora, preotul Spatan din Sacul, de ce nu au aflat oportun a face ceva? Se miră nu numai eu ci mai mulţi. Au poate chiar consimţesc şi d-lor cu acea alegere? Nu cred, ci cel dintâiu pentru a nu se strica cu notarul, ear' celalalt fiind popă cu trecere la pretură nu o sě cază din graţia domnilor pentru afurisita causă naţională, făcêndu-le oposiţie; acestea vor fi motivele.

Timişeanul.

*

Alegeri în Hunedoara.

Cetim în „*Revista Orăştiei*":

Marţi în 5 Nov. n. în sěptěmâna aceasta, s'au întêmplat alegerile pentru congregaţia comitatului nostru.

Despre sfîrşitul lor ştim până acum, cum au reuşit în următoarele locuri:

La Orăştie alegerile se întêmplă pe temeiul învoelii statornicite între Români, Unguri şi Saşi, de a da fiecare neam deopotrivă de mulţi membri de ai sei. Aşa s'au ales 2 Români, 2 Saşi şi 2 Unguri. Românii sûnt domnii: Aurel P. Barcianu, directorul ziarului nostru şi dl Ioan Lăzăroiu, neguţtor în Orăştie.

La Romos alegerile s'au făcut cu niţică frecare şi încordare. Au reuşit domnii: Dr. Alexandru Hossu, advocat în Deva; Laurian Bercian din Orăştie; Nicolau Andreiu, preot în Căstău; Iosif Dumitru, cotar în Beriu, şi Nicolau Mihăilă, învěţător în Romoşel.

Au căzut faţă de acestia: primpretorul Orăştiei Fodor Gyula, cu trei notari candidaţi.

*

În cercul Băiţa au fost aleşi următorii domni: Simeon Băcilă, preot în Ormindea; Ioan Roman, preot în Luncoiul-de-sus; George Drăgan, preot în Băiţa; Nicolae Pop, preot în Ormindea; Dimitrie Moldovan, adj. not. în Băiţa; Alexandru Moldovan, propr. în Deva; Tavie Perian, preot în Selişte; Ioan Fugătă, preot în Luncoiul-de-jos; Petru Perian, preot în Trestia; Lazar Perian, primar în Băiţa.

*

Alegerea în cercul Hususeului.

Întrunirea din Blaj. — Greşeala convocătorilor. — O surprindere. — Funcţionari şi membri nevrednici în congregaţie. — Ziua alegerii.

Cu data de 23 Octomvrie inteligenţa din acest cerc a fost convocată la o consultare în Blaj, pe 31 a aceleiaşi luni, în prevederea alegerilor municipale. Întrunirea — precum era de prevězut — a fost slab cercetată. Causa e a se căuta mai mult în alegerea nepotrivită a locului, decât în nepăsarea alegětorilor. Sě mě ierte dnii convocători, dar' relaţiunile locale ar fi militat mai mult pentru un centru al cercului nostru, decât pentru Blaj, care cade afară de confiniile acestui cerc.

Înşişi s'au putut convinge despre adevěrul acesta, în faţa numěrului mic al celor întruniţi. S'au presentat abia în numěr de 8, din cei mai deaproape.

Mai multă prevedere deci de altădată!...

În butul acestei greşeli, convenirea din Blaj 'şi-a avut părţile sale bune. Aici am aflat, că ziua alegerii e fixată pe 4 Noemvrie n., şi s'au dispus cele necesare pentru o organisare bună şi rodnică.

Ni-a fost mai mare surprinderea, când abia acì am aflat despre ziua alegerii. Un simţ de idignare ne-a cuprins în faţa acestei nelegiuiri condamnabile. Dar' atunci pentru-ce mai plătim noi cu bani grei haita de funcţionari? Au nu le demandă lor paragraful legii, că atari lucruri sě le aducă la cunoştinţa civilor? Pentru-ce nu 'şi-au împlinit datoria, ci s'au îndestulit numai a scrie pe dosul scrisorii, trimisă lor, că „s'a publicat în toată regula" — cum am vězut însumi mai târziu.

O altă împregiurare, cu mult mai condamnabilă şi odioasă, merită a fi atinsă la acest loc. Este lucru îndeobşte cunoscut, că noi mai aveam şi câţîva membri vechi în congregaţiunea acestui nefericit comitat. Unde au fost acesti membri în 14 Maiu a. c., când congregaţiunea a fixat ziua alegerii din chestiune?

Cei presenţi la întrunirea des amintită au luat cu însufleţire asupră-'şi obligaţiunea de a informa publicul român. Încât s'ar fi şi achitat fiecare în mod demn, las sě judece cei cari ştiu.

Mě ruşinez a amintì, că dela întrunire chiar şi doi din cei trei convocători, au ţinut a străluci prin absenţă, dar' imparţialitatea mě constrînge a nu retăcè această împregiurare. Care va fi fost causa, (?) dînşii ştiu.

Ţin sě amintesc, că după cele premerse, s'a pornit în tot cercul o mişcare însufleţită între ai nostri.

În taběra contrară ea era mai mult latentă. Ei ştiau deja cu sěptěmâni înainte, pe când noi abia din ora a 11-a.

Aşa apoi uşor se explică totul.

Capacitările încă urmau cu mult foc. În faţa situaţiunii nesigure iute se înjghebează o consultare din partea inteligenţei noastre. Cei presenţi grăbesc fără excepţiune. Se aduce pe tapet ideea unui compromis, dar' iute se şi abandonează, primindu-se o listă de candidaţi, tot Români (12 la numěr). Lista oficioasă candida 4 Români, 4 Unguri şi 4 Saşi. La eventualitatea unui compromis, se promitea din parte oficioasă schimbarea unui Român neagreat nouě cu unul agreat, ceea-ce s'a făcut şi în butul abandonării compromisului. Sub atari auspicii s'a început actul alegerii, fiind deocamdată presenţi în majoritate Românii.

Dăr „sireaca idee" trebuia salvată! Ce era deci de făcut?

Iute s'au ştiut reculege, nu e vorbă.

Haid' după naţiunea „circumspectă", ca sě-'şi lase lucrul şi caminul şi sě grăbească la locul perzării sale.

Într'aceea alegerea decurgea.

Cei dintâiu chemaţi la urnă au fost primarii *et tuti quanti* sluşbaşii.

Se putè altcum?...

Acì apoi s'a vězut, pe cine îngrăşăm noi din sudoarea noastră!...

Sângele ni-s'a urcat în faţă de indignare, când am vězut, că din atâţia primari români, nici unul nu s'a putut afla independent şi cu suflet curat.

Urmarea acestei pěcătoşenii era prevězută dela început. Cu toate acestea noi am purces solidari, aşteptând înzadar sě mai sosească mulţimea de preoţi şi alţi inteligenţi, cari încă lipsiau, spre ruşinea lor fie zis.

Ce 'i-a putut împedeca dela împlinirea datoriei? Faţa ne roşeşte de ruşine, când cugetăm la nepăsarea lor, şi nu pot tăcè, ci întreb: unde au fost onorabilii preoţi din Iclod, Pănade, Bia, Glogoveţ, Sânmiclěuş, Făget, Valea-Sasului, Căpâlna, Bosna, Chesler şi gr.-ort. din Boian, dimpreună cu alţi alegětori din aceste comune?

Avè-veţi cu ce vě scusa absenţa, atât de desastroasă în urmări?

Sě auzim!

Consecuenţele triste ale nepăsării noastre apar foarte evident din următoarele.

Candidaţii exclusiv oficioşi au întrunit 88 voturi; ear' cei exclusiv Români 47. Acum sě punem voturile, ce nouě ni-au lipsit şi a primarilor nostri, şi eată realitatea zdrobitoare!

Cine e vinovat! Nu noi înşine?

Nu pot tăcè în faţa acestei ruşini!

N'ar fi bine sě preţuim mai mult înţeleapta sentenţă: „*Nosce te ipsum*"?

Că primarii şi câţi alţi slujbaşi îşi bat joc de noi, cari îi susţinem, nu e aşa lucru de mirat, de vreme-ce întreg sistemul dominant

---

O publicaţiune istorică.

Dl Dr. Orest Popescul a publicat prima broşură dintr'o publicaţiune istorică, care va obţinè de sigur atenţiunea istoricilor nostri, pe care o merită şi din punctul de vedere al materialului, ce-'l cuprinde, şi de acela al îngrigirii, cu care este făcută publicaţiunea.

Asupra publinaţiunii vorbeşte însaşi prefaţa ei, fără a fi de loc presumpţioasă, recunoscêndu-'şi valoarea sa şi valoarea tendenţei sale.

În prefaţă cetim următoarele:

„Bucovina posede din epoca ei antiaustriacă comori avute de documente. Din actele şi registrele tîrgurilor ei, e drept, au rěmas numai resturi puţin impunětoare. N'am putè primì decât numai modeste contribuţiuni diplomatice din partea Sucevei, odată mândre, al căruntului Siret sau al frontieranului Cernăuţi. Cu atât mai bine conservate sûnt avuţiile archivale ale mănăstirilor. Putna, Suceaviţa şi Dragomirna păstrează fiecare câte un tesaur întreg de pergamente şi hârtii vechi. Ear' mănăstirile secularisate îşi au depuse actele la direcţiunea fondului religionar din Cernăuţi, unde formează o archivă vastă, deşi nu chiar bine arangiată. În fine sûnt a se adauge aici şi documentele diferitelor familii, din cari unele dispun de specimene în adevěr interesante.

„Asupra vieţii şi importanţei materialului documentat, care îl poate oferì Bucovina, nu poate fi deci îndoeală.

„Tot atât de sigur însě e, că acest material preţios până acum e scos la lumină numai foarte insuficient şi nesistematic.

„E adevěrat, că o parte bună a uricelor mănăstireşti e edată de Wickenhauser. Dar' aceste ediţiuni, cu tot meritul lor, nu sûnt nici decum ajungětoare. Wickenhauser publică documentele numai în traducere germană, traducere adese-ori destul de curioasă. În fine publicaţiunile lui Wickenhauser nici nu cuprind întregul cerc al archivelor mănăstireşti; nici celelalte domenii, cari am vězut, că au abundanţă aproape egală cu cea a mănăstirilor.

„În vederea acestei stări ar fi o cerinţă imperioasă a intreprinde o editare serioasă şi completă a documentelor adăpostite în Bucovina. E imens profitul, ce 'i-ar trage de aici istoriografia Moldovei.

„N'ar fi consult a mai amîna această intreprindere folositoare. Fiecare zi aduce subtracţiuni din cifra activului, mai cu seamă în privinţa documentelor păstrate de particulari.

„O astfel de consideraţiune 'mi-a dat şi mie impulsul, de a îngrijì editura acestor „Câteva documente moldovene".

„Ele au fost găsite şi copiate în cursul anilor din urmă de dl Dr. George Popovici pentru a-'şi asorta materialul pentru studiile sale asupra vechiului drept român. Colecţiunea de copii a acestui tiněr învěţat cuprinde mai cu seamă documente, ce nu fac parte din vre-o archivă publică, documente, ce sûnt expuse liberului plac şi arbitriu al proprietarilor particulari.

„Dr. George Popovici, ocupat cu studiile sale asupra istoriei de drept, nu poate găsì timp a publica nici măcar în parte materialele, ce le-a adunat.

„Cu plăcere m'am însărcinat eu cu săvîrşirea acestui lucru, care îl cred atât de folositor.

„Mica archivă, pe care o editez deci, va cuprinde mai ântâiu douězeci-şi-patru de documente slavone emanate din cancelaria voevozilor moldoveni în cursul anilor 1418—1600; apoi documente moldo-câmpulungene.

„Câmpulungul moldovenesc e un teritor din cele mai interesante. Dela Cantemir încoaci e opiniunea comună a istoriografilor români, că în trei locuri ale pămêntului Moldovei: la Câmpulung, la Vrancea şi în codrii Tigheciului au existat republice, ce atîrnau lax de scaunul voevodal de Suceava şi trăiau sub ascultarea unor legi şi obiceiuri particulare. Se zice, că aceste semi-state mici sûnt reliquiile unor străvechi cristalisaţiuni politice, anterioare epocei descălecării principatului. Voevodul transcarpatin, coborîndu-se, pentru a-'şi întemeia domnia, le-a aflat acum închegate. Întrând în relaţiuni de atîrnare tributare faţă cu Moldova de nou organisată oazele republicane au rěmas înzestrate cu libertăţile şi obiceiurile lor vechi şi păzite apěrate şi de aici înainte cu îngrijire scrupuloasă şi cu un eroism clasic. Astfel voevozii moldoveni, ori cât de mult s'ar fi mândrit ei, că stăpânesc ţeara întreagă, dela plaiu şi până la mare, în realitate n'au fost nici când autocraţi pe měruntele teritore câmpulungene, vrâncene şi codrene.

„Aşa spune o versiune literară stereotipă şi tradiţională. Dar' o examinare serioasă şi documentară nu s'a făcut încă. Şi cum ar fi şi posibilă, când în colecţiunile publicate până acum, documentele privitoare la aceste trei insule democratice sûnt de o raritate supremă?

„Eată, pentru-ce cred, că contribuţiunea, ce o ofer prin ediţiunea de faţă, nu va fi rěu venită".

Primul document este dela Alexandru-Vodă cel Bun (15 Ianuarie 1418), cuprinzênd „pe cât ştim prima menţiune a unui proces pertractat înaintea uuui voevod moldovenesc"; celelalte sûnt dela 1450, 1454 — un document relativ la o restricţiune a jurisdicţiunii Saşilor şi diregětorilor domneşti din Baia, şi pe care în extrasul lui Weikenhauser din *Urkunden des Klosters Moldovitza* (p. 65. nr. 22) nu-'l mai poţi recunoaşte — dela 1472, 1476, 1486, 1513, 1517, 1527, 1529, 1532, 1537, 1548, 1556, 1575, 1624, 1635, 1660 şi 1669.

Documentele (slave) sûnt toate traduse şi anotate. Pentru o mai uşoară utilisare a lor autorul promite a anexa la sfîrşitul publicaţiei douě indice, unul de persoane şi de locuri, ear' altul real.

Publicaţiunea merită a fi încuragiată; autorul ei îşi câştigă un veritabil merit făcêndu-o.

D.

i la noi e atât de infect; dar' sĕ sărim noi ți, unul ca unul și sĕ ne desbrăcăm de neisare, egoism, și alte câte miasme bolnăvioase, căci doară va fi sosit timpul, sĕ nu ai fie sclavi pe acest pământ scăldat cu sânele străbunilor!...

În noi e mântuirea sau perirea noastră. os cu indiferentismul!

Din alegerea de acum ne-am trezit cu mătorii patru candidați: Filip Docolin, eot în Micăsasa; Alexandru Pĕtruța, propr. Tĕuni; Stefan Lita, preot în Lunca și Ioan orșa, preot în Bia.

Legăm mari speranțe de acesti patru rbați, aderenți ai partidului național român, credem că vor merge cu fruntea deschisă lupta pentru binele neamului, înfruntând tărie ori-ce pedeci!

Așa sĕ le ajute D-zeu!

Nota. Trebue sĕ aduc laude deosebite comelor Velț și Boian și bravilor lor conducĕtori ci din marginea cercului au alergat în nuĕr de câte 10 alegĕtori pe o cale grea.

Mariu.

Corespondență din Viena.

Viena, 8 Nov. 1895.

Un eveniment de mare importanță, o ená ca și care de ani de zile n'a mai vĕut parlamentul austriac, s'a petrecut în șența de azi a Casei deputaților. În această dință, care a durat dela orele 11 a. m. ână la orele 6 seara, s'au presentat interlațiunile și o propunere de urgență în cheia neîntăririi lui Lueger de primar al Vieei. Într'o unire vrednică de toată admirainea s'au întrepus creștinii sociali, Germanii ționali, Germanii clericali și — auziți și iați-vĕ — Cehii-tineri și chiar și demoații Permerstorfer și Kronawetter pentru ueger și pentru libertatea și autonomia counală, ear' Polonul Badeni a avut o posiție ât de grea față cu această erupțiune de letimă indignare și iubire adevĕrată, clară și ejidovită de libertate, încât se cere în adeir sânge rece și aristocratic și o ținută neîsătoare, ca sĕ nu zic obraznică, ca și care umai un conte polon poate avĕ, pentru a se ntè face scăpat. Polonii, Germanii liberali o parte a conservatorilor a ținut, se înțege, morțiș cu idolul lor, care vrea sĕ treacă e „mântuitorul" țerii, dar' care e tocmai pe alea cea mai bună de a se duce la prăpastie e sine, cabinetul seu și patria, pardon, îmeriul în a cărui frunte a ajuns.

Întărirea lui Lueger a fost cel puțin blam pentru Austria, ședința de azi însĕ rușine pentru guvern și pentru acele parde, cari se adăpostesc la spatele guvernui și au pretenția de a trece de partide „susnĕtoare de stat". Numai un om bolnav în rbințelile febrelor poate sĕ se avĕnte cu mai ultă zăpăceală decât rațiune, la enunciațiuea, pe care a făcut-o ministrul-president aus-o-polon, că guvernul este numai Coroanei esponsabil, nu însĕ și parlamentului, nici poorului! Această eunnciațiune singură ar fi ost în multe alte state suficientă pentru-ca ĕ trântească guvernul. În Austria însĕ, dupere, mai sûnt încă destui politiciani orbiți e pasiunile de partid, care de dragul vrenui mic favor, jertfesc chiar și cea mai sulimă condiție de existență a unui stat, și mai les a unui stat monarchic, dinastic și constituțional, — libertatea cetățenească și politică. ntre acesti mameluci se numĕră Polonii, cleicalii conservativi și — durere — și aceia, cari spre rușinea și batjocura lumii se nunesc „Germani-liberali", cari însĕ în fond nu ûnt nici Germani, nici liberali.

Pe lângă enunciațiunea de mai sus însĕ, listinsul cavaler contele Badeni s'a mai avĕnat la o altă enunciațiune despre un bărbat oarte distins și venerabil și ca cetățean și ca olitic. Această enunciațiune nu-'i face nici ecât onoare contelui polon, demnității lui de inistru însĕ îi face de-adreptul rușine. „Cu cruțare" a voit contele Badeni sĕ vorbească lespre Lueger, „cu cruțare" despre bărbatul, l cărui caracter atât în vieața cetățenească, ât și în vieața politică a ajuns de adreptu'l proverbial, „cu cruțare" despre bărbatul, a cărui reputațiune bine întemeiată de antelupător neînfricat pentru tot ce e bun, pentru treptul german și creștinesc, de mult a străbătut în largul lumii hotarele țerii și poporului, cărui 'i-a dedicat toată puterea lui. „Cu cruțare" se poate vorbì în anumite împregiurări, dar' numai în anumite împregiurări, lespre un bărbat cu caracter atacabil, nici când însĕ despre un bărbat de desĕvîrșită onoare.

În timpul din urmă are și poliția din Viena mult de lucru. Este un fel de poftă e absolutism, pe care contele Badeni vrea ĕ-'l întroducă earăși. Deja la prima alegere e primar se concentrase o armată întreagă le polițiști pedestri și călări, și o mulțime le brutalități au comis oamenii, cari se par neniți a conduce „mâna de fer" a lui Baleni. Mai trist a fost însĕ în ziua, în care 'a publicat neîntărirea lui Lueger. Toată puterea poliției și întreagă garnisoana Vienei a fost consignată și înarmată cu plumb. Faptul acesta este dovedit prin martori și dovezi incontestabile, pe care absolut deloc nu le mai poate schimba desmințirea „Presse"-i oficioasă. Împregiurimile parlamentului aveau azi înainte de ameazi aspectul unui câmp de exercițiu, așa bâjbăia de oameni înarmați, ear' perchisiții și neplăceri trebuia sĕ îndure fiecine, care cuteza sĕ se apropie de casa poporului...!?!..., clădită în stilul unui templu grecesc. Și dacă oamenii puterii nu au avut prilegiu a face uz de armă, este a se mulțumì numai tactului și înțelepciunii vienezilor, nu însĕ lipsei lor de curagiu și temperament.

Sĕrmană Viená! Biet popor!

Noua alegere de primar se va ținè probabil Mercuri sau Joi în sĕptĕmâna viitoare.

Este foarte caracteristic, că contele Kielmansegg, guvernorul Austriei-de-jos, în rescriptul seu adresat căpitanului de district, Dr. Friebeis, astăzi încredințat cu conducerea administrativă a orașului Viena, îl provoacă pe acesta sĕ facă pregătirile de lipsă pentru alegerea „unui alt" primar.

Domnii Kielmansegg și Badeni însĕ au apucat pe calea întoarsă. Membrii partidului antisemit nu vor alege nici-odată pe altcineva, și Dr. Lueger va fi și a doua-oara, și dacă se va cere, și a șesea-oară ales cu majoritate de 93 voturi.

Sûntem curioși sĕ vedem, ce ținută va păstra guvernul în viitor. — *gl.*

La

Abonament lunar

pentru **Noemvrie** st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA".

CRONICĂ

Sibiiu, 12 Noemvrie n.

Nația recunoscĕtoare. Din Ileandamare primim următoarele: Vicepresidele partidului național român și martirul George Pop de Băseşti, călĕtorind la 5 Noemvrie peste Ileanda-mare, s'a oprit la ospĕtăria din acea comună. Aflând Românii din comună, că iubitul nostru martir se află în comună, numai decât constituinduse, au ales o deputațiune din cei mai bravi Români, care deputațiune presetându-se înaintea iubitului nostru martir, 'l-au felicitat cu cele mai călduroase cuvinte. Iubitul nostru martir a mulțumit în terminii cei mai călduroși, îndrumând poporul ca sĕ se țină tare în luptele ce ne așteaptă pe viitor.

— Tot din Ileanda-mare ni-se scriu cu data de 7 Nov. următoarele: Dl Dr. Teodor Mihali, iubitul nostru martir, avênd ieri mai multe afaceri procesuale la judecătoria cercuală din loc, a venit în comuna noastră Ileanda-mare, ceea-ce aflând poporul din comună, numai decât a trimis o deputațiune pentru a-'l felicita și a-'i mulțumì, că întotdeauna a luptat cu bravură pentru nație, ear' din temniță a eșit tot așa de hotărît sĕ susțină drepturile naționale.

*

Un doctor harnic român. Domnul Dr. Alexandru Popu, medic în Satul-nou, după o praxă de 12 ani, în care restimp cu abnegațiune a servit poporul nostru, s'a mutat la Verșeț cu prima Noemvrie a. c. După o praxă de 12 ani în serviciul poporului agricol, și praxă de 3 ani pe lângă vestitul operator Brandt din Cluj, dl Popu bogat în experiențe își începe praxa în Verșeț. Îl recomandăm deci publicului român și mai ales inteligenței române din Verșeț și jur sĕ-'l sprigineascĕ pe acest distins medic și membru valoros al partidului național, care deși a fost învitat de contele Turn Taxis sĕ-'i fie medic de curte, a preferit a servì poporul și a abzice de viitorul strălucit, ce 'i-se asigura atunci, pentru a împărtăși vieața grea în mijlocul poporului iubit.

*

Navigabilitatea Oltului și a Siretului. După-cum află „Voința Națională" din București în primăvara viitoare se vor începe lucrările pentru regularea Oltului și a Siretului pentru a face rîurile acestea navigabile. Studiile necesare sûnt făcute demult numai nu s'au putut duce încă în deplinire.

*

Licență. Ni-se scrie din București, că în 27 Oct. v. c., dl Nicolae Brânzĕu, Român ardelean, unul dintre cei mai distinși studenți și luptător național, 'și-a trecut licența în litere la universitatea din București cu cea mai înaltă distincțiune. Obietul tesei sale à fost: „Școalele din Blaj". — Îl felicităm cu iubire.

*

Hymen. Dl Ioan Băieșiu, teolog abs. și d-șoara Rafila Mureșianu, vĕ învită cu onoare la cununia lor, care se va celebra Joi, în 14 Noemvrie st. n. la 2 ore d. a. în biserica gr.-cat. din Feldru.

— Din Lugoj se anunță logodna d-șoarei Letița Tempea cu dl P. Ionescu.

*

Petrecere. Primim învitare la petrecerea cu joc, ce se va arangia în Năsĕud, Sâmbătă, la 23 Noemvrie 1895 în sala dela hotelul „Rahova". Prețul de întrare: de persoană 80 cr., ear' de persoană în familie 60 cr. Începutul la 8 ore seara. Venitul curat este destinat pentru fondul societății de ajutorare „Vasile Nașcu". Pentru comitetul arangiator: Președinte Ioan Gheție, vicepreședinte Pompeiu Grigorița, cassar Emil Domide, secretar Ioan Pĕcurariu, controlor Macedon Fetti.

*

Sentența în causa „Elbei". Tribunalul marin din Rotterdam a adus sentență în causa catastrofei vaporului „Elbe". În urma sentenței vaporul „Crathie" este considerat ca și fiind vinovat pentru întêmplarea catastrofei și este osândit la solvirea tuturor speselor și desdaunărilor pretinse din partea societății de navigațiuni, a cărei proprietate a fost „Elbe". Vaporul „Crathie" e pus sub secuestru.

*

Noua alegere de primar în Viena se va face, conform știrilor sosite ieri, mâne Mercuri în 13 Noemvrie la 12 și jumĕtate ore ameazi.

*

„Vatra" a apărut! A apărut nr. 13 din anul al doilea al admirabilei reviste ilustrate pentru familie „Vatra", avênd următorul sumar: Scara, poesie de G. Coșbuc. — Din Tirol, de Nicolae Iorga. — 'Mi-e foame, poesie de I. B. Hétrat. — Dinu, de T. Duțu. — Prin noaptea vremilor trecute, poesie de Ioan Țicudian. — Din predicele doamnei de Kaudel, de Dauglas Ierrold, tr. de C. Ramură. — Omul și cânele, de St. Basarabean. — Gentiana, de P. Mantanzan, tr. de Lucreția Popescu. — De profundis, poesie de I. B. Hétrat. — Regina dela Aragon, poesie de Maria Cunțan. — Nora, de Henric Ibsen, tr. de B. Marian. — Ali și Safis, poesie de C. Berariu. — Ramura de Camelie, tr. de C. Ramură. — Unul ca toți, poesie de G. Coșbuc. — Fel de fel, de ***. Ilustrațiune: Oficeri de ai lui Napoleon gazduiți de dame italiene. — A scăpat! — Favoriții ei. — Între spini și trandafiri. — În vacanțe.

Posta redacțiunii.

Dlui *V. mol. Cluj.* Raportul vine mâne. Disertația ceva mai târziu. Acceptăm bucuros propunerea.

Dlui *S. Blaj.* Cele douĕ dintâiu se vor publica curênd.

Dlui *G. M. Topliță.* Din causa lipsei de spațiu, nu am putut sĕ publicăm încă nimic din multele dări de seamă și colecte. Când se va putea, cu plăcere.

MAI NOU.

Apponyi despre naționalități.

„Nemzeti Ujság", ce ne sosește, aduce între altele următoarele despre discursul ce a ținut Duminecă contele Apponyi la Cașovia:

„Vorbind despre chestia naționalităților, declară, că prin întemnițări nu se poate infiltra în sufletele nemaghiarilor conștiența de stat; acea conștiență se poate ajunge numai printr'o politică, care nu renunță, ci cere realisarea drepturilor, printr'o politică unde întregitatea drepturilor este respectată, și numai într'un stat, unde bunătățile instituțiunilor toți cetățenii le simt."

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI".

Budapesta, 12 Noemvrie n. Baronul Alois Lexa este numit de ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar la curtea română.

Constantinopol, 12 Noemvrie n. Ambasadele puterilor străine au decis astăzi sĕ reînoească representanța ministrului rusesc referitor la situația din Anatolia. În părțile rĕsculate din Hauran Druseu au pornit în contra Mohamedanilor 12.000 Ruși călări. Satele sûnt în flacări.

Viena, 12 Noemvrie n. Comandantul de corp, Uesküll, a adresat ministrului-president Badeni o scrisoare, în care declară, că garnisoana din Viena va fi pentru mâne consignată. (Din incidentul alegerii de primar. Red. „Trib.")

Sofia, 12 Noemvrie n. La alocuțiunea deputațiunii însărcinată cu presentarea adresei, prințul Ferdinand a declarat, că înțelege dorința națiunii și promite că îl va boteza pe prințul Boris după ritul ortodox.

Zagreb, 12 Noemvrie n. La interogatorul luat cu studenții, acestia au fasionat unanim, că rectorul universității a dat un anumit impuls pentru demonstrațiuni, zicênd în adunarea studenților, că nu are nimic împrotivă, dacă afară de zidurile universității și când Regele nu va fi de față, studenții vor demonstra cât le va plăcea.

Bibliografie.

A apărut:

Prof. Arseniu Vlaicu: *Merceologia și technologia* pentru școalele comerciale, profesionale și studiu privat. Brașov, 1895.

Autorul spune, că nu a avut intențiunea a scoate la iveală o scriere originală, ci a compus lucrarea sa voluminoasă (895 pagini) pe basa celor mai bune opere străine și a cursurilor ținute la școala comercială din Brașov.

O recomandăm publicului ce simte nevoia de cunoștințe merceologice și technologice.

A apărut în editura librăriei Carol Müller: *„Un an de luptă"* de A. Vlahuță, 248 pagine, prețul 2 lei 50 bani. Biblioteca pentru toți Nr. 22 Havier de Maistre: *„Călĕtoria împregiurul odăii mele"*, una din operele cele mai fine și vestite ale literaturii franceze. Volumul viitor al Bibliotecii pentru toți cuprinde Ioan Popovici-Bănățeanu: *„Din vieața meseriașilor"*. Novele admirabile ale unui talentat scriitor bănățean și unul din numerii cei mai frumoși și mai interesanți ai Bibliotecii pentru toți.

La *„Institutul Tipografic"* (Sibiiu) se află de vênzare operele literare ale lui Delavrancea (novele). Al. Vlahuță, (romanul „Dan" și poesii), Ioan N. Roman (poesii), Traian Dumitrescu (poesie și nuvele), Russu Șirianu (nuvele), Gherea (critice) etc. etc.

Atragem asupra acestor literați atenția cetitorilor nostri.

Piața cerealelor din portul Braila.

Operațiile efectuite în 28 Oct. v. 1895.

H. Zentler & Co. lui M. Schmierer, grâu 3500 hect. 8.15 lei. A. Embiricos lui Peirano fils & Co., grâu 9250 hect. 8.30 lei. V. P. Sassu lui F. Goldwurm, grâu 1950 hect. 7.80 lei. Banca României lui Th. Mendl, grâu 3250 hect. 8.10 lei. Frații Bach lui L. & M. Feitler, grâu 2870 hect. 7.90 lei. C. G. Haracopo lui H. Cohen & Co., grâu 2280 hect. 7.40 lei. C. Cottis lui A. Embirico, grâu 800 hect. 7 lei. L. Dreyfus & Co. lui F. Carnevali, grâu 12.450 hect. 7.90 lei. Jeschek & Co. lui I. Zoref, orzoaică 1200 hect. 7.50 lei. I. G. Sassu lui G. Nicolopulo, porumb 1000 hect. 7.70 lei V. P. Sassu lui A. Erfling, orz 650 hect. 4.55 lei.

Cereale aflate în deposit:

Pe apă: Grâu 167.450 hect.; sĕcară 32.470 hect.; porumb 2600 hect.; orz 14.850 hect.; ovĕs 14.300 hect.

Pe uscat: Grâu 184.900 hect.; sĕcară 39.150 hect.; porumb 38.160 hect.; orz 32.150 hect., rapiță sĕlbatică 5900 hect.

Călindarul zilei.

1.13 Noemvrie 1895.

Iulian: SS. Cosma și Dam.

Gregorian: Stanislau.

Soarele: rĕsare 6.45 apune 4.42 m.

Buletin meteorologic.

Sibiiu, 12 Noemvrie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 725.9)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vêntului
Observată	Diferența din preziuă			
727.0	—1.5	+5.4	+15.3 +4.2	SO

Din țeară 12 Nov. n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vêntul	
			direcția	tăria
Budapesta . .	760	+ 11.9	N	3
Sătmar . . .	760	+ 15.2	SO	2
Cluj	753	+ 17.0	V	2
Orșova . . .	—	+ —.	—	
Arad . . .	76	+ 9.8	—	
Pauciova . .	761	+ 13.0	V	2

Sosiți în Sibiiu

În 12 Noemvrie n. 1895.

Hotel *„Neurihrer"*. M. Salzer. G. Bell, preot. H. Pohone din Viena, H. Weil și Süssland din Viena, M. Fogl din Budapesta, toți voiagiori. F. Teplanskz, comerciant d n Odorheiul-sĕcuesc.

Hotel *„Meltzer"*. Broser din Sighișoara și Hofbauer din Viena, comercianți. Miklo. Binder, preot. Wagner, notar. V. Tozsale, privatier din Făgăraș.

Hotel *„Împĕratul Romanilor"*. Dr. Obert din Mediaș. Hess, locotenent din Praga. A Borgian, proprietar. Heitz din Sebeșul-săsesc, Csalner din Bistrița, Ziegler, Kinn, Herzog, Herfurth, Kramer și Solberth, toți preoți. Taglicht din Făgăraș, Steiner din Viena, Brodi și Fridriger din Budapesta, Lakner, I. Krauss, M. Krauss și Cifra, toți comercianți.

Teatru orășenesc în Sibiiu.

Mercuri, 13 Noemvrie n. 1895:

„Niobe"

Vodevil în 3 acte.

Ca încheiere:

„Militärfrau".

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 10 Nov. n. 1895.

Sĕminți	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Prețul per 100 chilogr. până	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo dela	Prețul per 100 chilo până
Grâu						
Bănățenesc nou	75			76		
Grâu dela Tisa „	75			76		
Grâu „ Pesta „	75			76		
Grâu de Alba-Reg. „	75			76		
„ „ Bacica „	75			76		
Grâu ung. de Nord „	75			76		

Sĕminți, vechi ori noue	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Prețul per 100 chilogr. până
Sĕcară		70—72	5.65	5.70
Orz	de nutreț	60—62	5.80	6.—
„	de vinars	62—64	—.—	—.—
„	de bere	64—66	—.—	—.—
Ovĕs	—	39—41	6.40	6.70
Cucuruz (porumb)	bănățean	75	6.75	6.80
„	de alt soiu	75	6.—	6.05
Meiu		—	—.—	—.—
Hrișcă		—	6.—	6.60

			Bani per 100 chilogr.	Marfă per 100 chilogr.	
Marfă pe termin.	Grâu	Sept.-Oct.	7.01		7.03
	„	Mart.-Apr.	—.—		—.—
	Cucuruz	Maiu-Iun.	6.19		6.21
	„	Iulie-Aug.	6.20		6.22
	Ovĕs	Mart.Apr.	—		—
	„	Oct.	5.79		5.81

Producte diverse		Soiul	Cursul dela	Cursul până
Prețurile în 100 chilograme.	Sĕm. de trif.	Lucernă ungurească	35.—	40.—
	„	roșie	55.—	60.—
	Oleu de rap.	rafinat	—	—
	Uns. de porc	dela Pesta	53.—	54.—
	„	dela țeară	—	—
	Slănină	svêntată	48.50	49.50
	„	afumată	53.50	54.50
	Sĕu		—	—
	Prune		—.—	—.—
	Lictar	slavon, nou	13.25	13.75
	„	bănățenesc	17.—	17.50
	Miere	brută	—	—
	„	galbină străcurată	—	—
	Ceară	de Rosenau	—	—
	Spirt	brut	—	—
	„	Drojdiuțe de spirt	—	—

Cursul pieții din Sibiiu.

Din 12 Noemvrie n. 1895.

Hârtie-monetă română . .	Cump.	9.52	vênd.	9.57
Lire turcești	„	10.40	„	10.45
Imperiali	„	9.56	„	9.69
Ruble rusești 100 à . . .	„	127		121
Galbeni	„	5.65		5.7

Bursa din Budapesta.

Din 10 Noemvrie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ de aur ung. 4%	123.50
„ ung. val. cor. 4%	99.45
Împrumutul căilor ferate ung.	125.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.—
Bonuri rurale ung.	98.—
„ „ croate slavone	98.75
Obligațiunile desp. regaliilor	101.25
Împrumut cu premiu ung.	158.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . .	147.—
Renta de hârtie austriacă.	101.—
„ de argint austriacă.	101.—
„ de aur austriacă.	123.—
Losurile austriace din 1860	—.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1077.—
„ „ de credit ung.	—.—
„ „ „ „ austr.	—.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina"	100.75
Argintul	—.—
Galbeni împĕrătești	5.73
Napoleon-d'ori	9.63
Mărci 100 imp. germane	59.30
Londra 10 Livere sterlingi	121.15

Bursa de Viena.

Din 10 Noemvrie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	123.50
Renta ung. v. c. 4%	99.40
Împrumutul căilor ferate ung.	125.85
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.15
Bonuri rurale ung.	98.15
„ „ croate-slavone	—.—
Împrumut cu premiu ung.	158.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . .	146.25
Renta de hârtie austriacă.	101.15
„ „ argint austriacă.	101.20
„ „ aur austriacă	123.—
Losuri austriace din 1860	—.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1079.—
„ „ de credit ung.	492.—
„ „ de credit aust.	284.75
Argintul	—.—
Galbeni împĕrătești	5.75
Napoleon d'ori.	9.61
Mărci 100 imp. germane	59.27
Londra 10 Livres sterlingi	123.87

Bursa de București.

Din 29 Oct. v. — 4 ore p. m.. Cassa

Renta rom. per 1875 5%	100
Renta română amort. 5%	97
Renta (Scnuldverschreib)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	100
Împrumutul municipal 5%	87
Scrisuri func. rurale 5%	—
Scrisuri func. rurale 7%	—
Idem urbane 7%	—
„ „ 6%	102
„ „ 5%	87
Banca-Nat. (100 lei vers. într.)	1468
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vĕrs.)	420
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vĕrs.)	437
Soc. rom. de reasig.	118
Socr .de cou (250 lei vĕrs.)	106
Oblig. Cassei Pensiunilor	280
Agio	—

Schimb.

Londra 3 luni	—
„ cek	—
Berlin 3 luni	—
„ cek	—
Paris 3 luni	—
„ cek	—
Viena	—
„	—
Agio	—

Pentru redacție și editură responsabil: **Ioan Ciontea**

Proprietar: **T. Liviu Albini.**

Publicaţiune.

Cine voeşte să cumpere o **moară cu 3 petri mînată** (purtată) **de un locomobil cu putere de 10 cai**, două petri în periferie de 36 ţoli, ear' una în periferie de 30 de ţoli. Moara se află pe hotarul comunei **Lopadea-maghiară** (Magyar-Lapád), şi se vinde din **causa neînţelegerilor** ce s'au ivit între 3 părtaşi. Condiţiunile de vênzare se pot afla la [3122] 1—10

Mihail Radu,
proprietar,
în Szász-Ujfalu. p. u. Nagy-Enyed.

La **„Institutul Tipografic"** în Sibiiu se află de vênzare:

PORTRETUL
dlui Dr. Vasile Lucaciu.
Un tablou în mărime de 38×28 cm.
Preţul 50 cr.

Nr. 15343/895. [3073] 2—2

Publicaţiune.

Vineri, în 15 Noemvrie a. c. la orele 10 a. m., se va ţinè în biuroul oficiului silvanal orăş. în Sibiiu licitaţiune publică pentru tăiatul alor 100 stângini metrice lemne de foc în muntele orăşenesc Şanta, cât şi pentru căratul lor în magazinul orăşenesc pe anii 1896 şi 1897.

Acestea se publică cu observarea, că condiţiile amănunţite se pot vedè în biuroul oficiului silvanal orăşenesc, unde sûnt a se adresa până la începerea licitaţiunii verhale, şi eventualele oferte în scris provězute cu vadiul de 50 fl. v. a.

Sibiiu, în 3 Noemvrie 1895.

Magistratul.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIIU.

A doua ediţiune
din
ŢINEREA VITELOR
de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu".

Preţul unui exemplar 12 cr. v. a.

Comptoirul Váczi-körut 16 lângă **Basilica.**

Justinian M. Grama,
BUDAPESTA,
comerciant en grossist şi unicul specialist în producte de petroleum.

Casa **fondată** în anul **1872.**

Am onoare a avisa onoratul public român, că dela **15 Octomvrie a. c.** am primit din **Pennsylvania** (America) singurul deposit în specialitatea de petroleum [2980] 4—40

Kaiseroel-Petroleum,

marca **„Imperator"** Type blanc, prima, neexplodabil, **fără miros.**

Cântar specific 0.805. — Punctul de aprins 40° Abeltest.

Garantat cu 20 până 22% consumul mai puţin ca la petroleul indigen. Puterea flacării cu 15 până 18% mai intensivă.

Preţul **fl. 32** per 100 chilogram netto, vămuit, exclusive Barel, franco, staţiunea drumului ferat ori-unde în Ungaria sau Transilvania. Netto cassa reluare (Nachname).

Cantitatea cea mai mică este un Barel original circa 160 chilogram netto.

Institutul Tipografic în Sibiiu
Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca poporală a „TRIBUNEI".

1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broş., elegant. Un exemplar cu preţul redus dela 40 cr. sau 1 leu la **30** cr. sau **60** bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost şi nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruş Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală şi tândală.** Anecdotă de Silvestru Moldovan. Preţul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării şi jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile ţăranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Înderătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă poporală din giurul Năsăudului. De George Coşbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu preţul redus dela 1 fl. sau 3 lei la **60** cr. sau **1 leu 20** bani.
15. **Vlad şi Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicituri, întrebări şi răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coşbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldăruşa cu trei picioare.** Poveste franţozească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenuşotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peţitor înderătnic.** Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Ţeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coşbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coşbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieţi.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgăroitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proştilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuşcu-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul". Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Ţina-Împărăteasă şi peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul". Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coşbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roşeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moţa. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Ţina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moţa. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moţa. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnişoarele Al. şi Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul şi cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moţa. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiţoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoş. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor şi preste tot vêndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare. # Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiiu. **Diplomă de onoare.**

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI şi BROŞURI
Placate

BILETE DE LOGODNĂ ŞI DE CUNUNIE
Carte şi epistole

Circulare şi preţ-curenturi
Note

Comande din afară
se efectuesc repede.

EDITURA „TRIBUNEI" ŞI A „FOII POPORULUI".

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuisite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Bilete de visită
după plac şi cerere

Mare deposit
de hârtie de scris şi concept, precum şi hârtie fină de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca poporală a „Tribunei"

Diferite cărţi ştiientifice şi literare
Elegant legate sau broşurate.

Dicţionar
român-german şi german-român.

Preţuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15. **Librărie românească în Sibiiu** **Strada Poplăcii Nr. 15.**

Institut Tipografic T. Liviu Albini. Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.